

- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- obligarea Slazengers Ltd la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 18 martie 2016 – Port autonome du Centre et de l'Ouest și alții/Comisia

(Cauza T-116/16)

(2016/C 175/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL (La Louvière, Belgia), Port autonome de Namur (Namur, Belgia), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgia), Port autonome de Liège (Liège, Belgia), Région wallonne (Jambes, Belgia) (reprezentant: Me J. Vanden Eynde, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității cererii introductive în privința fiecăruia dintre reclamanți și, în consecință, anularea Deciziei Comisiei nr. SA.38393 (2015/E) – fiscalitatea porturilor din Belgia;
- declararea admisibilității și temeiniciei prezentei acțiuni;
- în consecință, anularea deciziei Comisiei Europene prin care s-a considerat drept ajutor de stat incompatibil cu piața internă faptul că activitățile economice ale porturilor belgiene, și în special ale celor valone, nu sunt supuse impozitului pe profit;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă zece motive.

1. Primul motiv este întemeiat, în general, pe faptul că afirmațiile Comisiei nu ar fi susținute în fapt și nu ar fi justificate în drept.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că Comisia nu ar fi justificat aparenta îndepărtare de jurisprudență în raport cu decizia sa din 20 octombrie 2004 (N 520/2003).
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că activitățile portuare ar fi subvenționate întrucât, în lipsa subvenționării, nu ar fi rentabile în contextul economic belgian; pe de altă parte, al treilea motiv este întemeiat pe împrejurarea că redevențele stabilite unilateral, care nu acoperă investițiile realizate, nu ar fi suficiente pentru a fi calificate drept activități economice.

4. Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că afirmația potrivit căreia sistemul de referință belgian este reprezentat de impozitarea societăților nu ar fi justificată în drept.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe faptul că nu ar fi demonstrată afirmația potrivit căreia impozitul pe profit, astfel cum este aplicat în privința porturilor, constituie un avantaj, deoarece eventualele lor activități economice subsidiare nu ar fi impozitate. În definitiv, Comisia nu ar fi identificat activitățile care, în opinia sa, ar trebui să fie impozitate și nici activitățile care ar constitui servicii de interes general.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe faptul că împrejurările concrete ar trebui să conducă la autorizarea aplicării impozitului pe profit, luându-se în considerare logica sistemului juridic belgian, care diferențiază tratamentul fiscal al serviciilor de interes general de activitățile comerciale.
7. Al șaptelea motiv este întemeiat pe faptul că Comisia ar fi omis să țină cont de prerogativele statelor membre în materie de:
 - definire a activităților care nu au caracter economic;
 - definire a fiscalității directe;
 - obligație de a asigura buna funcționare a serviciilor de interes general necesară coeziunii sociale și economice;
 - organizare discreționară a serviciilor de interes general.
8. Al optulea motiv este întemeiat pe faptul că activitățile principale ale porturilor interioare valone ar fi servicii de interes general care nu sunt reglementate, conform legislației europene, de normele de concurență ale articolului 107 TFUE.
9. Al nouălea motiv, invocat cu titlu subsidiar, este întemeiat pe faptul că, în cazul în care activitățile principale ale porturilor interioare valone ar face parte din categoria serviciilor de interes economic general, acestea ar fi reglementate de dispozițiile articolului 93 TFUE și ale articolului 106 alineatul (2) TFUE, normele de concurență nefiindu-le aplicabile.
10. Al zecelea motiv, invocat cu titlu încă mai subsidiar, este întemeiat pe faptul că nu ar fi întrunite criteriile europene pentru definirea unui ajutor de stat.

Acțiune introdusă la 22 martie 2016 – Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (Burlington)

(Cauza T-120/16)

(2016/C 175/28)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Tulliallan Burlington Ltd (St Helier, Jersey) (reprezentant: A. Norris, Barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietatea Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Germania)